

Levenskunstenoars

Veurjoarsmörn Veujoar in bainen, veujoar in kop: vanmörn dou ik mien muts nait op, vanmörn geef ik dat ding n schop Tra-la-la-la-la-la laa Veujoar in haals, veujoar in haals: vanmörn is dikke daas wat maals, vanmörn goa k zingen, schier of vaals. Veujoar in haals, veujoar in haals Tra-la-la-la-la-la laa Veujoar in ‘t lief, veujoar in ‘t lief : vanmörn gain jas aan, stroef en stief, vanmörn mien sporthemd op ’n glief. Veujoar in ‘t lief, veujoar in ‘t lief Tra-la-la-la-la-la laa Veujoar in kop, veujoar in bainen : vanmörn vuil ik mie waarm inainen, vanmörn blo vouten dus, zol je mainen? k Heb geen tiekjes in kop! Nou hol ik op	1. Voorjaarsmorgen Jan Siebo Uffen Voorjaar in mijn benen, voorjaar in mijn hoofd: Vanmorgen doe ik mijn muts niet op, Vanmorgen geef ik dat ding een schop, Voorjaar in mijn benen, voorjaar in mijn hoofd. Tra-la-la Voorjaar in mijn keel, voorjaar in mijn keel: Vanmorgen is een dikke das iets raars, Vanmorgen ga ik zingen, mooi of vals. Voorjaar in mijn keel, voorjaar in mijn keel. Tra-la-la Voorjaar in mijn lijf, voorjaar in mijn lijf: Vanmorgen geen jas aan, stroef en stijf, Vanmorgen mijn overhemd een beetje open. Voorjaar in mijn lijf, voorjaar in mijn lijf. Tra-la-la.... Voorjaar in mijn hoofd, voorjaar in mijn benen: Vanmorgen voel ik me opeens warm. Vanmorgen dus op blote voeten, denk je? Ik ben niet gek! Nou hou ik op !
Im wunderschönen Monat Mai/ Zo’n wondermooie maand is maai Im wunderschönen Monat Mai, als alle Knospen sprangen, da ist in meinem Herzen die Liebe aufgegangen. Im wunderschönen Monat Mai, als alle Vögel sangen, da hab ich ihr gestanden Mein Sehnen und Verlangen. Zo’n wondermooie maand is maai, as ale knopkes springen, Dou wos mien haart zo dichte de laifde oet te bringen. Zo’n wondermooie maand is maai, as ale vogels zingen, dou duurd’ ik heur bekinnen mien guntern en mien vringen.	2. Zo’n wondermooie maand is mei Heinrich Heine/Jan Siebo Uffen Zo'n wondermooie maand is mei, Als alle knopjes openbarsten, Toen kon mijn zo gesloten hart Zijn liefde uiten. Zo'n wondermooie maand is mei, Als alle vogels zingen, Toen durfde ik haar Mijn verlangen en voorwendsels bekennen.

Am leuchtenden Sommermorgen / Op lichtender zummermörge Am leuchtenden Sommermorgen, geh ich in Garten herum Es flüstern und sprechen die Blumen, ich aber wandle stumm. Es flüstern und sprechen die Blumen, und schau'n mitleidig mich an: Sei uns'rer Schwester nicht böse, Du trauriger, blasser Mann! Op lichtende zummermörge, sjaauw ik in toentje wat om. Doar preveln en reveln de bloumkes ik aandere kôier stom. Doar preveln en reveln de bloumkes men kuurt mitliedeg mie aan: Wees op ons zuske nnait niedeg, doe triesterge, blaike man!	3. Op een stralende zomermorgen Heinrich Heine/Jan Siebo Uffen Op een stralende zomermorgen loop ik wat rond in mijn tuintje. Daar mompelen en kletsen de bloemetjes, Maar ik loop zwijgend rond. Daar mompelen en kletsen de bloemetjes, Ze kijken medelijdend naar mij: Wees niet boos op ons zusje, Jij trieste, bleke man.
Zummer lopt of Mit ogen, dij van wenst en weemoud glaanzen, volg ik de muide vleugelslag van gaanzen dij ien n taiken vlaigen datnoar wieder wist. Dat tied verglijdt sprekt oet heur kaalme daanzen.	4. De zomer loopt ten einde Peter Visser Met ogen, die van heimwee en weemoed glanzen, volg ik de vermoeide vleugelslag van ganzen die in een teken vliegen dat naar verder wijst. Dat de tijd verglijdt spreekt uit hun kalme dansen.
November Wolken; woater hoog in wieken; blaank, gruinlaand en swaarde kaampen. Twij donker. Stoage regen. Eerappelloof, smeulende bulten, doar de rook in rout op dele slagt.	5. November Simon van Wattum Wolken; water hoog in de wijken; blank staand groenland en zwarte akkers. Schemering. Gestadige regen. Aardappelloof, smeulende hopen, waar de rook in roet op neer slaat.

Regen Zo regent 't nou al doagen, toerloos deur. 'k Zai mensen gries vervoagen in dij sleur, en denk aan zoveel dingen, doar de druppen zulf van zingen. Zo regent trage regen triesterg deur; en zingzangt ov'raal tegen: drupgezeur... Nou nait opstandeg kloagen, want het regent ja al doagen.	6. Regen Simon van Wattum Zo regent het nu al dagen, onophoudelijk door. 'k Zie mensen grijs vervagen in die sleur, en denk aan zoveel dingen, waar de druppels zelf over zingen. Zo regent de trage regen triestig door; en zingt eentonig tegen alles: gezeur van druppels.... Nu niet opstandig klagen, want het regent immers al dagen.
Levenskunstenoar Haj gong zingend noar hoes mit dronken kop en hong zuk doar in de bedstee op. Wat 'n aarm verdrait! Op toafel 'n braifke mit trilhaenepoten: heb tot leste menuut van mien leven genoten. Pait.	7. Levenskunstenaar Marie Franke - Luiken Hij ging zingend naar huis Met een dronken kop En hing zich daar In de bedstee op. Wat 'n armzalig leed! Op de tafel 'n briefje Met beverige hanepoten: Ik heb tot de laatste minuut Van mijn leven genoten.
't Lege huus Ik heur dien stem nait meer en dien stappen nait en gain zang en gain lach, want leeg is dit huus. Dien stoule stait doar nog en dien stove ook. Moar gain vuur en nait doe, allinneg ikzulf. Ik en mien voal gezicht, in de spaigel voak en in 't wouter as 'k mie was. En in 't wienglas zo as nou.	8. 't Lege huis Simon van Wattum Ik hoor je stem niet meer en je voetstappen niet en geen lied en geen lach, want leeg is dit huis. Je stoel staat er nog en je stoof ook. Maar geen vuur en niet jij, alleen ik zelf. Ik en mijn vale gezicht, in de spiegel vaak en in 't water als 'k me was. En in 't wijnglas zoals nu.

(vertaling: Jan Timmer)